

de la Comunitat Valenciana i, en conseqüència, tots els ciutadans tenen dret a conèixer-la i a usar-la". "Els ciutadans tenen el dret –segons també la Llei d'ús i ensenyament del valencià– a obtenir dels jutges i els tribunals protecció del dret a usar la seua llengua, d'acord amb el que disposa la legislació vigent".

I també, fruit del consens dels grups polítics de la nostra comunitat, vam crear l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, i diu, en el seu article 3, que: "L'Acadèmia Valenciana de la Llengua és la institució que té per funció determinar i elaborar, en el seu cas, la normativa lingüística de l'idioma valencià". I, a més, diu en l'article 7, en les seues competències: "Vetlar per l'ús normal del valencià i defensar la seua denominació i entitat".

En estos moments, la nostra comunitat, per qüestions polítiques que res tenen a veure amb la nostra comunitat, està veient com als mitjans de comunicació i en espais de debat polític es fica en qüestió una qüestió fonamental per a entendre el que és el poble valencià, el que som els ciutadans del poble valencià, que no soles és la nostra llengua, sinó també la seua denominació. Té tanta potència política i de sentiment l'existència de la nostra llengua com element nostre, cultural i del nostre patrimoni, com també la seua denominació, perquè la seua denominació forma part intrínsecament del nostre sentiment i de la nostra forma de veure el món i de veure la vida.

Som valencians perquè parlem, entre altres coses, valencià, i perquè eixe nom, el nom de la llengua ens defineix clarament a Espanya i a tot el món. No és una qüestió baladí, no és una qüestió menor, és una qüestió essencial. Tan important és la nostra llengua com el seu nom. I la Generalitat Valenciana i les seues institucions defensaran sempre la llengua i la seua denominació. (*Aplaudiments*)

Moltes gràcies.

El senyor president:

Señor Such...

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta... Señor Such, ¿puede hacer el favor de dejarnos continuar? ¿Si es que no para!

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta té la paraula l'il·lustre síndic senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista.

Señor Pla, por favor.

El senyor Pla i Durà:

Senyor president,

Valencià, en la nostra llengua, en la nostra llengua... Senyor Camps, un poquet d'atenció. El debat no estaria present si vostés hagueren convençut al senyor Aznar no sols de parlar català en la intimitat, sinó també valencià, i si hagueren convençut al senyor Aznar de defensar el valencià a Europa. (*Aplaudiments*) Cosa que no feren. El debat està perquè el valencià està a Europa. M'agradaria que el valencià com a llengua, que volem tots els valencians defensar, tinguera clar el seu futur.

I en eixos termes, en els termes que utilitzen la paraula i no les mans, com estan fent últimament, li formule la pregunta en el tenor literal que la vaig formular per escrit.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gràcies.

La pregunta que em va formular per escrit el síndic del Grup Parlamentari Socialista –ho dic perquè, clar, la cambra, a la millor no té coneixement de la pregunta concreta– va ser quines són les raons perquè el Govern Valencià no ha sotmés la revisió del Pla valencià pel creixement i l'ocupació.

No és una qüestió, com vosté sap, i és qüestió de llegir-se bé el Pavace, no és una qüestió que haja de proposar o ficar en marxa el govern, sinó que és una qüestió, que a més estem en el termini corresponent, 2004, és una qüestió que correspon als agents socials en consens ficar la qüestió del Pavace en revisió.

Per tant, en el moment que formalment els agents socials fiquen esta proposta, donen esta proposta, el govern de la Generalitat no té cap problema per a revisar un pla que va excepcionalment bé, perquè estariem revisant un projecte que no solament està complint els seus objectius, sinó que, a més, va molt per damunt de les propostes més optimistes.

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.

Senyor Pla, té la paraula.

El senyor Pla i Durà:

Efectivament, jo crec que ha fet un reconeixement explícit que es pot revisar el Pla valencià per l'ocupació i el creixement, s'ha de revisar. Perquè, el mateix Pla valencià del creixement i l'ocupació, senyor Camps, diu que quan canvien, en termes objectius, hi hagen canvis substancials en l'entorn i en la conjuntura socioeconòmica s'haurà de revisar.

La veritat és que m'haguera agradat que el seu conseller li haguera prestat un poquet més d'atenció a este Pla valencià, a eixa comissió de seguiment, als sindicats i als agents socials. Perquè, evidentment, també, les darreres experiències que tenim en esta matèria no són massa profitoses per a veure que la conjuntura econòmica d'esta comunitat i la resposta d'esta comunitat al canvi de conjuntura no ha estat ni analitzada adequadament ni ha estat objecte de revisió, perquè hi ha dos indicadors claríssims que les coses no van bé, senyor Camps, no van bé. Per molt que vostés s'empenyen en dir que van bé, no van bé. Hi ha dos indicadors que exigirien que eixa comissió de seguiment haguera fet ja l'avaluació i, per tant, la revisió del Pla valencià d'ocupació i creixement.

Un primer indicador és que per primera vegada en molts anys, quan el canvi de tendència de l'economia a Espanya ha variat, i hi ha un creixement cap amunt, esta comunitat per primera vegada en molts anys ha anat per darrere. I això ho sap el seu conseller. És a dir, quan a Espanya l'any passat, el 2003 –i estem parlant de comptabilitat nacional– estem creixent el 2,4%, el creixement que va tindre esta comunitat va ser l'1,9%.

En segon lloc, per primera vegada en fa moltíssims anys, la taxa d'atur, és a dir, els homes i dones que volen i no poden treballar d'esta comunitat –dades de l'EPA, que no està inventant-se ningú–, per primera vegada esta comunitat té una taxa d'atur que és superior a la mitja nacional.

Són dos dades suficientment rellevants que, a pesar de la publicitat, de la propaganda i que vosté estiga instal·lat, una vegada més, com li he repetit en esta trona moltes vegades, en el Penyagolosa, la realitat dels homes i dones d'esta comunitat no va com vosté diu.

I seria suficient motiu perquè haguera ajuntat eixa comissió seriosament, s'hagueren assegut i no els haguera rebut tres minuts per a explicar-los un pressupost, com van fer l'última vegada, o no els hagueren tancat les portes quan els sindicats anaren a vore-los per a donar-los les propostes que pensen que són necessàries, que s'incorporen al pressupost de la Generalitat per a millorar les coses. Com deia, haguera sigut bon moment i bona oportunitat perquè de manera seriosa s'hagueren assegut i hagueren plantejat de comú acord amb els sindicats, amb els empresaris, mesures clares per a fer front a una situació que no ens agrada –i vull recordar-li-ho–, no ens agrada que homes i dones d'esta comunitat vulguen treballar i no puguen, no ens agrada que empresaris d'esta comunitat tinguen dificultats serioses i que no tinguen opcions per a tirar endavant, nos ens agrada, però cal plantejar-s'ho seriosament.

I baixar al terreny de la realitat és governar. I baixar al terreny de la realitat és governar i fer el que un govern responsable hauria de fer. I jo crec que les proves que vostés estan donant últimament no són de massa responsabilitat per eixir d'una situació que, com deia, no ens agrada però que és la que és, és una situació en la que esta comunitat per primera vegada en molts anys està en desavantatge i en una situació complicada. I governar és prendre decisions, senyor Camps.

I m'agradaria que vosté li diguera al seu conseller que ajuntara eixa comissió, que avaluaren açò que estic dient-los i que plantejaren mesures de canvi. I que no fera, com fins ara han fet, senyor Camps, amagar el cap sota l'ala. I fer un pressupost com el que han fet, que respon a una clara irresponsabilitat per part d'aquells que tenen la responsabilitat de governar. I que feren plantejaments seriosos. I que no carregaren als valencians i valencianes tot el malbaratament, el descontrol i la incapacitat de gestió que vostés han demostrat en estos anys.

Jo ja sé que no li agrada que li diga açò, però és així. Els valencians i valencianes hauran de pagar per culpa del malbaratament, del descontrol i de la mala gestió del govern del PP, una pujada en el preu de la gasolina que posen als seus cotxes per a fer front a eixe dèficit. *(Aplaudiments)* I ho hauran de fer.

I, evidentment, m'agradaria que això no fóra així i que foren capaços d'una vegada per totes de tindre temps, no soles per a seure a la gent del seu partit per a posar-los d'acord, sinó també perquè comencen a governar d'una vegada per totes esta comunitat.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Té la paraula, senyor president.
Señor Vicente.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.
Senyories.

No es que no me guste lo que dice, señor Pla, me encanta, me encanta porque me doy cuenta con su discurso que la oposición socialista en nuestra comunidad (*remors*) está absolutamente, absolutamente despistada, absolutamente despistada.

Contesto en valenciano y contesto en castellano porque las dos lenguas son cooficiales en mi comunidad. *(Aplaudiments)* Y lo que quiero que quede claro, lo que quiero... –no, no–, además, lo que quiero que quede claro que se defiende el valenciano y el castellano en valenciano y en castellano, las dos lenguas. Y no me da ningún tipo de vergüenza ni de complejo. Parle valencià y hablo en castellano.

Vamos a ver, señor Pla, lo que le estaba diciendo. Me encanta la desorientación que lleva el Partido Socialista en mi comunidad, entre otras cosas, porque garantiza que el Partido Popular siga haciendo las cosas como tiene que seguir haciéndolas: bien, y que ustedes están en otra cosa que nada tiene que ver con nuestra comunidad.

La comisión de seguimiento del Pavace se ha reunido en el último mes dos veces. Por lo tanto, se está reuniendo. El Pavace prevé 240.000 empleos en el periodo 2011-2006; en estos momentos, a mitad del periodo, 150.000 empleos, el 60% en la mitad del tiempo. El Pavace prevé el crecimiento por encima de la media española y europea; cumplido también el compromiso de crecer por encima de la media española y europea. El Pavace prevé unas previsiones presupuestarias por parte del gobierno de equis millones de euros, de los cuales durante estos presupuestos hemos alcanzando ya el 85% de las previsiones presupuestarias como compromiso del gobierno de la Generalitat para ese Pavace. Y como usted no se lee ni el Pavace ni los presupuestos, tengo que decirle, señor Pla, que para el Pavace 2005, presupuestos que en estos momentos están en discusión en esta Cámara, prevé más de 1.000 millones de euros. *(Aplaudiments)*

¿Dónde está, señor Pla, el no compromiso del gobierno de la Generalitat con el Pavace, con los agentes sociales, con el crecimiento económico, con los trabajadores y con el futuro de esta comunidad? ¿Dónde está?

Y, además, le diré, señor Pla, y, además...

El senyor president:

Señora Moreno, queda advertida por primera vez.

El senyor president del Consell:

...el gobierno de España, por sus portavoces cualificados...

El senyor president:

Señora Ninet, queda advertida por primera vez.

El senyor president del Consell:

...que espero que lo sean, ya ha venido por aquí su Ministro de Industria a decir que en la Comunidad Valenciana no hay crisis de los sectores tradicionales, dicho por el ministro socialista Montilla, por cierto, del PSC, por cierto, de fuerte influencia en algunos temas que hoy nos duelen profundamente en esta comunidad. *(Aplaudiments)*

Pero, en cualquier caso, en cualquier caso, el ministro socialista ha venido por aquí a decir: "Señor Pla, usted no tiene ni la más remota idea de cómo va su Comunidad. Señor Pla, mientras usted continúe hablando de cosas que no tienen relación alguna con su Comunidad, usted no va a poder liderar alternativa alguna al Partido Popular. Señor Pla, atienda a los datos objetivos, porque sin datos objetivos ni hay oposición, ni hay alternativa, ni hay capacidad de poner en cuestión cosas tan importantes como son..."

El senyor president:

Señor Vicente, queda advertido por primera vez.

El senyor president del Consell:

... nuestra economía y nuestro futuro".

Mire, señor Pla, los datos son tozudos, nuestra economía está fuerte y confiada...

El senyor president:

Señor Vicente, queda advertido por segunda vez.

El senyor president del Consell:

...y vamos a seguir trabajando y vamos a seguir trabajando en ese camino, con los agentes sociales sabemos perfectamente qué cuestiones tenemos que abordar desde este gobierno, y lo estamos haciendo, y lo estamos haciendo.

Y, por cierto, el Plan de estabilidad, que ustedes votaron en contra, propuesto por el gobierno de la Generalitat ha sido aprobado por unanimidad de todas las comunidades autónomas españolas, *(remors)* incluido el ministro de Economía. *(Aplaudiments)*

Señor Pla, usted tiene un gran drama...

El senyor president:

Señora Moreno, queda advertida por segunda.

El senyor president del Consell:

...hay un gobierno socialista que pone en cuestión cosas fundamentales que los valencianos entendemos para nuestro futuro, como son el agua y la lengua, y pone en cuestión su discurso económico y social. Señor Pla, usted tiene un gran problema. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Correspon la pregunta formulada per l'il·lustríssim senyor síndic del Grup Parlamentari l'Entesa. Senyor Ribó, té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor president, a mi m'agrada veure les coses en positiu i deia: Mira, la polèmica de la llengua té una cosa positiva. Avui el portaveu del Partit Popular i el senyor president parlaran només en valencià. No, ni així. Vosté té les neurones castellanitzades. Vosté acaba de fer aquí una cosa que és molt clara: "Cuando hablamos de cosas serias, en castellano. Quan parlem de coses sèries ens hem de passar". Això és el que acaba de demostrar a tothom que està aquí. Ni amb tota la polèmica del valencià poden eludir vostés la posició que a vostés l'únic que els interessa és el nom, no els importa per a res l'ús, no els importa. I vosté ho acaba de palesar d'una forma contundent aquí. "Para las cosas serias, el castellano. En la intimitat parlarem en valencià". Eixa és la realitat que vosté ha palesat aquí avui en estos moments.

Però, mire, jo vull parlar d'una altra cosa, d'un moment de l'aigua. La setmana passada coneguèrem una sentència del Suprem i al·legaren indefensió. Jo els voldria preguntar: què feien els advocats de l'estat del govern del senyor Aznar davant d'aquesta sentència? Què estaven fent, que vostés ni sabien absolutament res? Estaven fent manifestacions. Què estaven fent?

Mire vosté els camps de golf està clar que són grans depredadors de l'aigua. Li vaig a posar alguns exemples, per exemple el camp de golf del Saler, que des de fa molts anys roba l'aigua de l'Albufera sense cap tipus de permís, i l'Albufera tothom sap que necessita centenars d'hectòmetres cúbics. Li vaig a posar un altre exemple... Sí, sí, això està reconegut fins i tot pel conseller, si vol li ensenyaré el document després. El camp de golf de Xàbia ha generat problemes amb els llauradors per la utilització de les aigües de regadiu, però la seua política: la setmana passada, declaració d'interès comunitari, en Silla es veu que a Silla les declaracions d'interès comunitari van que volen per a moltes coses, abans el meu company en parlava. Però, mire, el que ha vessat la gota és este esborrany de projecte que ja té altres esborranys. Aquí ens parla d'una sèrie de meravelles. I, mire vosté, senyor president, jo abans de dir-li el president dels camps de golf voldria saber la seua opinió sobre això.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.
Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.
Senyories.

Senyor Ribó, és per a vosté més seriós parlar d'economia que del valencià; és per a vosté més seriós parlar de llocs de treball que dels nostres sentiments; és per a vosté més seriós parlar d'algunes qüestions i no de les coses que ens fan sentir l'orgull legítim de ser valencians. Per a mi el més important, el més seriós, el més gran que hi ha és par-